

Udtalelser frem og sige, at saa længe Forholdene er, som de er, og saa længe de Herrer nægter deres Medvirkning til en Ændring af disse Forhold, saa længe maa Arbejderklassen eller de organiserede Arbejdere selvfølgelig forbeholde sig Retten til at føre Klassekampen, Retten til at kæmpe for at komme op paa et højere økonomisk Stade, for en mere retfærdig Fordeling af de Udbytter, de ser gaar i Svang paa saa mange forskellige Maader, og som de i Hovedsagen har indtjent.“

Det er altsaa noget ganske andet end det, det ærede Medlem Hr. Slebsager vilde lægge mig i Munden. En Klassepolitik vil sige en Politik, som sigter til at favorisere en enkelt Klasse, og der er en Væsenforskel paa Klassekamp og Klassepolitik. Derimod vil al Politik, i alt Fald i en overskuelig Fremtid, være Klassekamp, en Kamp mellem Klasserne om deres Stilling i Samfundet. Al Politik har i Fortiden været og vil i en overskuelig Fremtid være Klassekamp.

Med Hensyn til den Debat, der fandt Sted her om Fagforeningernes Lyst til at værne om Organisationsretten, maa jeg maaske henvise det ærede Medlem f. Eks. til et Tilfælde som dette, at en Skovrider paa Fyn for nogle Dage siden kaldte sine Arbejdere sammen og sagde til dem, at de, der fremtidig vilde være Medlemmer af Landarbejderforbundet, skulde staa frem og sige til, thi i samme Øjeblik vilde de være afskedigede, der vilde ikke være mere Arbejde til dem. Jeg synes, at et saadant lille Eksempel giver et godt Fingerpeg i Retning af, hvor vanskeligt det er for Arbejderklassen at hævde sine Interesser; selv nu om Stunder, selv i de sidste Dage tvinger man altsaa ved økonomisk Vold Arbejdere til øjeblikkelig at melde sig ud af Landarbejderforbundet ved Trusel om ellers øjeblikkelig at ville afskedige dem. Jeg skal ikke sige mere om hele denne Debat, men har kun villet nævne dette Tilfælde til Belysning af, hvor nødvendigt og hvor berettiget det er, at Arbejderne værner om deres Organisationer og værner om Pligten til at staa i Organisationerne.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard holdt en udmærket Tale. Nu beror det maaske noget paa min mindre gode Opfattelsesevne, men jeg maa alligevel tilstaa, at det var mig ikke muligt at faa Klarhed over, hvorvidt det ærede Medlem vilde have dette Forslag fremmet, helt eller delvist. Det hørte jeg ikke noget om, og jeg kunde nok ønske, at man fik en Tilkendegivelse af, om der overhovedet findes

noget i dette Forslag, som det radikale Venstre kan ønske fremmet.

Det ærede Medlem sagde ikke noget om Forslaget, men sagde kun, at han haabede, at Forslaget vilde give Anledning til en Drøftelse om Udbyttedeling, og det ærede Medlem sagde til mig, at jeg havde ikke Ret til at mene, at det radikale Venstre vilde støtte Forslaget. Jeg skal dog sige, at det ærede Medlem Hr. Povlsen, som er det ærede Medlems Partifælle, under sidste Valgkamp i Randers-Kredsen paa et Møde i Kristrup, hvorfra der vel altsaa kan skaffes tilstrækkelig mange Vidner til Stede, holdt et gnistrende Foredrag om Bedriftsraad og om Arbejdernes Andel i Ledelsen af Bedrifterne. Jeg tør sige, det ærede Medlem gjorde det saa godt, eller jeg maa hellere sige, at jeg maa med Skam indrømme, at han gjorde det saa godt, at der bogstavelig ikke var noget for mig at tilføje, da det ærede Medlem var færdig. Jeg kunde ikke komme længere til venstre, end det ærede Medlem Hr. Povlsen havde været, og indskrænkede mig derfor til at udtale min Glæde over den Redebonhed, der øjensynlig herskede indenfor det radikale Parti med Hensyn til denne Sag, og til at gøre nogle enkelte Bemærkninger om Vanskelighederne ved Udbyttedelingen.

Naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard i Gaar sagde, at det, han vil, er, at Arbejderne i Bedriften efterhaanden ved Udbyttedelingen selv skal komme til at eje Forretningen, saa vil jeg sige, at her vil der jo optaarne sig nogle Vanskeligheder. Hvordan skal det f. Eks. gaa, naar 100 Arbejdere i en Fabrik efterhaanden er kommet til at eje Virksomheden? Hvad saa med de Arbejdere, der kommer bagefter, og hvordan med de stadig skiftende Arbejderhold? Hvordan skal det gaa i de Virksomheder, hvor det gaar ud og ind med Antagelse og Afskedigelse af Arbejdere? Jeg tror, det vil blive et meget vanskeligt Forhold at komme ind paa. Det kan praktiseres i et enkelt Tilfælde, men hvis man skulde tænke sig ad Lovgivningsmagts Vej at ordne det, vil det volde meget store Vanskeligheder.

Derfor har vi sagt, at det, vi ønsker, er, at Privatkapitalen i Bedrifterne skal udløses, at Bedrifterne skal blive til selvejende Institutioner under Samfundets Kontrol, og at den Gevinst, som vil fremkomme, efter at den Gæld, som nu er blevet aflastet, ikke længere er til Stede, altsaa paa Grund af den mindre Forrentningsbyrde og som Følge af, at Arbejderne har faaet Andel i